

قتل عام بی امان بردگان مزدی در آستان سرمایه

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

چهاردهم تیر هشتاد و هفت

آنچه سرمایه در ایران با جان کارگران می کنند داستان دردناک و جانخراشی است که به راستی روی کارنامه سراسرنیابت برده داران روم باستان و شاهان عادل آریایی آن زمان را سفید کرده است. هر روزنامه ای را که بازمی کنی خبر از مرگ فجیع شماری کارگر در حین کار برای سرمایه دارد. هنوز بوی گوشت های سوخته ۵۰ کارگر شازند اراک در شعله های سودجویی سرمایه در فضای آن شهر پخش است که حادثه سعادت آباد تهران و مرگ فجیع ۱۹ کارگر دیگر در کشتارگاه سرمایه از راه می رسد. این حادثه چنان هولناک و هراس انگیز است که حتی قاضی مرتضوی، دادستان سرمایه، را به اعتراض وامی دارد و بی شک برای تحت الشعاع قرار دادن عمق فاجعه و یا تسویه حساب های جناحی سرمایه داران بی درنگ دستور بازداشت چند تن از مسببان حادثه را صادر می کند. اما واقعه دیگر نیز دست کمی از این حادثه ندارد. سخن از حمام خون ۱۷ کارگر در کارخانه برق محمدشهر در حوالی کرج است. در شازند اراک آتش سرمایه بود که ده ها کارگر را در شعله های شرربار سودجویی برای همیشه خاکستر کرد. در سعادت آباد تهران آوار سودجویی بی عنان سرمایه است که ۱۹ کارگر را در زیر توده های انبوه خود دفن کرده است. در محمد شهر کرج باز هم حریق سودجویی سرمایه است که جان ۱۷ انسان کارگر را یکجا به قربانی می گیرد. فاجعه اما حتی در طول یک شبانه روز به این جاها ختم نمی شود. حمام خون ادامه دارد و کشتار کارگران توسط سرمایه زنجیروار پشت سرهم در برابر چشمان ما ردیف می شوند. سرمایه در شهریار عین ماجرای سعادت آباد را در حق کارگران تکرار کرده و در شهر یاسوج پنج تن دیگر از بردگان مزدی نفرین شده جهنم سرمایه داری را در عمق چاه تسلیم کابوس مرگ ساخته است. آن سوتر، در شهر طبس در معدن ذغال، کارگر راننده ای که برای نجات جان همزنجیر مصدوم خود تقلا می کرده به دلیل شرایط وحشتناک محیط کار دچار سانحه شده و جان سپرده است. اینان فقط قربانیانی هستند که اخبار قتل آن ها به رسانه ها راه یافته است. آمار حقیقی به طور قطع چندین برابر است. در ظرف فقط یک شبانه روز با یک حساب ساده سرانگشتی مطابق گزارشات رسمی سرمایه ۴۳ نفر در کشتارگاه های تولید سود تسلیم مرگ شده اند و صدها انسان عضو خانواده آن ها به مرگ در برهوت گرسنگی محکوم گردیده اند. ساختمان هفت طبقه سعادت آباد به اعتراف خود عمال سرمایه در خطر ریزش حتمی بوده است. این ساختمان به همین دلیل به طور کامل از ساکنان آن تخلیه شده بوده است، اما ۱۹ کارگر ساختمانی به حکم سرمایه دار صاحب شرکت بدون هیچ نوع وسائل ایمنی و بدون هیچ محاسبه و هیچ تدارکی در هیچ سطحی برای حفظ جان آن ها، مشغول کار و به اصطلاح استراحت در این بنا می شوند. این برخورد با جان آدمیزاد جز سازمان دهی آگاهانه حمام خون علیه کارگران چه معنای دیگری دارد؟ علت این کشتار در حین کار جز بی ارزشی مطلق جان انسان های کارگر و افراد خانواده آن ها چیست؟ آنچه در شهریار رخ داده نسخه مطابق اصل همین جنایت سعادت آباد است. در اینجا نیز کارگری هنگام کار در یک بنای مخروبه بدون داشتن هیچ نوع لوازم ایمنی در زیر آوار دفن شده است. در محمدشهر کرج در یک چشم به

هم زدن ۱۷ کارگر راهی دیار مرگ می شوند، تنها به این دلیل بسیار ساده که از هیچ امکان ایمنی محیط کار برخوردار نبوده اند و سرمایه داران صاحب شرکت بهای لوازم ایمنی کارگران را به دنیای سود خود اضافه کرده اند. بالاخره واقعه غم انگیز یاسوج در طول همین شبانه روز سند روشن دیگری از بشرستیزی و قتل عام کارگران توسط سرمایه است. در اینجا ۵ کارگر به فواصل زمانی بسیار کوتاه، به درون چاه می روند تا پمپ آب صاحب سرمایه را تعمیر کنند. آب درون چاه با سیم لخت برق در تماس بوده است. هیچ یک از این کارگران از مهلکه جان سالم به در نمی برند و همگی در عمق چاه جان می بازند. برای سرمایه دار صاحب شرکت مرگ و میر این کارگران شاید آن قدر بی اهمیت بوده که گفتن حتی یک کلام درباره امکان وجود کابل لخت برق درون چاه بسیار غیرضروری و وقت گیر تلقی می شده است. شاید هم این سرمایه دار مثلا برای رفع مسئولیت خود این هشدار را به کارگران مقتول داده و آنان را مخیر به رفتن یا نرفتن به درون چاه کرده باشد. اما آیا گرسنگی کارگر و خانواده اش اساسا جایی برای انتخاب بین رفتن یا نرفتن به استقبال مرگ را می گذارد؟

اکنون پرسشی که باید ذهن هر کارگر و هر انسان شریف و آزاده ای را به خود مشغول کند این است : این همه جنایت، این همه شرارت و انسان ستیزی، این همه قتل عام فجیع داغ لعنت خوردگان، این همه گرسنه ساختن افراد خانواده های آن ها به دنبال ذبح معصومانه شان در آستان سرمایه تا کجا قرار است ادامه یابد؟ چگونه می توان بر کشتار بی امان کارگران ایران در حین تولید ارزش اضافی برای سرمایه نقطه پایان گذاشت؟

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

۱۰ تیر ۱۳۸۷

www.hamaahangi.com

hamaahangi@gmail.com